

**Sygn. akt IV K 728/15**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

**Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:**

Przewodniczący SSR Aleksandra Rodenko

Protokolant: Aleksandra Kopciał

w obecności Prokuratora nie stawił się, zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 kwietnia 2016 r.

sprawy **B. M.**

córki L. i H. z d. N.

ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że:

w okresie nie wcześniej niż od dnia 13 marca 2013 r. i nie później niż do dnia 29 kwietnia 2015 r. w W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nieustaloną ilość razy pobierała nielegalnie w celu przywłaszczenia energię elektryczną z sieci przesyłowej budynku położonego przy ul. (...) w W. z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego w ten sposób, że w zajmowanym przez siebie lokalu o nr (...) mieszczącym się w powyższym budynku, w miejscu gdzie powinien znajdować się licznik to jest na tablicy licznikowej utrzymywała połączenie przewodów dopływu prądu z odpływem prądu na tzw. „na krótko”, czym spowodowała straty o wartości nie większej niż 6 tys. zł na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k.

**orzeka:**

I. oskarżoną **B. M.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. skazuje ją, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 29.04.2015 r. od godz. 11.30 do godz. 14.25;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) zawierającą należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną oskarżonej z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

**Sygn. akt IV K 728/15**

## UZASADNIENIE

Mając na uwadze, iż wniosek oskarżonej B. M. dotyczy sporządzenia uzasadnienia do wyroku wydanego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., Sąd stosownie do treści art. 424 § 3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie kary i innych konsekwencji prawnych czynu.

B. M. została oskarżona o to, że w okresie nie wcześniej niż od dnia 13 marca 2013 r. i nie później niż do dnia 29 kwietnia 2015 r. w W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nieustaloną ilość razy pobierała nielegalnie w celu przywłaszczenia energię elektryczną z sieci przesyłowej budynku położonego przy ul. (...) w W. z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego w ten sposób, że w zajmowanym przez siebie lokalu o nr (...) mieszczącym się w powyższym budynku, w miejscu gdzie powinien znajdować się licznik to jest na tablicy licznikowej utrzymywała połączenie przewodów dopływu prądu z odpływem prądu na tzw. „na krótko”, czym spowodowała straty o wartości nie większej niż 6 tys. zł na szkodę (...) Sp. z o.o.

Oskarżona będąc prawidłowo zawiadomiona o terminie posiedzenia, nie stawiała się – tym samym - wyraziła zgodę na skazanie jej zgodnie z wnioskiem złożonym przez oskarżyciela publicznego.

W świetle tak ukształtowanego materiału dowodowego Sąd uznał, iż okoliczności czynu i wina oskarżonej odnośnie zarzucanego jej czynu nie budzą żadnych wątpliwości i w związku z tym wniosek Prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżoną wymiaru kary, zasługuje na uwzględnienie, albowiem postawa oskarżonej wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy.

Sąd nie miał wątpliwości, iż oskarżona B. M. w okresie nie wcześniej niż od dnia 13 marca 2013 r. i nie później niż do dnia 29 kwietnia 2015 r. w W. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nieustaloną ilość razy pobierała nielegalnie w celu przywłaszczenia energię elektryczną z sieci przesyłowej budynku położonego przy ul. (...) w W. z pominięciem układu pomiarowo – rozliczeniowego w ten sposób, że w zajmowanym przez siebie lokalu o nr (...) mieszczącym się w powyższym budynku, w miejscu gdzie powinien znajdować się licznik to jest na tablicy licznikowej utrzymywała połączenie przewodów dopływu prądu z odpływem prądu na tzw. „na krótko”, czym spowodowała straty o wartości nie większej niż 6 tys. zł na szkodę (...) Sp. z o.o., tj. o czyn z art. 278 § 1 i 5 k.k.

Oskarżona swym zachowaniem bezsprzecznie wyczerpała ustawowe znamiona przestępstwa określonego w art. 278 § 1 i 5 k.k. polegającego na bezprawnym zaborze energii, przez co rozumieć należy bezprawne uzyskanie dostępu do jej źródła i wykorzystywanie jej z pominięciem przyjmowanego w stosunkach danego rodzaju sposobu jej uzyskiwania, np. z pominięciem urządzenia mierzącego ilość wykorzystanej energii oraz określającego wysokość opłaty za owo korzystanie. Oskarżona działała przy tym w sposób umyślny, z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, co wynika z okoliczności, iż zezwoliła na nielegalne doprowadzenie prądu do jej mieszkania i korzystała z tego, mając świadomość, iż działa wykraczając przeciwko przepisom prawa. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy było natomiast ustalenie tożsamości osoby, która owo nielegalne podłączenie wykonała, albowiem sposób uzyskania dostępu do źródła energii, poprzedzający korzystanie z niej, nie należy do znamion omawianego występku, a zatem brak osobistych czynności technicznych podejmowanych przez oskarżoną w celu uzyskania owego bezprawnego dostępu nie może powodować depenalizacji w tym zakresie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2012 r., sygnatura akt IV KK 167/12, Prok.i Pr.-wkł. 2013/2/2).

Przy wymiarze kary oskarżonej Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące, jak i obciążające.

Na niekorzyść oskarżonej przemawiała niewątpliwie jej postawa cechująca się ewidentnym brakiem poszanowania norm prawnych. Świadczy tym przede wszystkim jej uprzednia karalność za tożsame przestępstwa. Nie bez znaczenia jest także niespełna dwuletni upływ czasu od uprawomocnienia się wyroku skazującego ją za poprzednie przestępstwa oraz popełnienie przestępstwa przypisanego jej niniejszym wyrokiem w okresie próby orzecznym w związku ze skazaniem wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w sprawie o syng. akt IV K 811/13 z dnia 17 grudnia 2013 r.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonej do winy, ustabilizowany dotychczasowy tryb życia oraz wywiązywanie się z obowiązków wobec osób najbliższych.

Uwzględniając powyższe, a także cele zapobiegawczo-wychowawcze kary oraz cele kary w zakresie społecznego oddziaływania wyroku - Sąd uznał, że właściwą do stopnia zawinienia oskarżonej oraz proporcjonalną do rodzaju popełnionych przestępstw będzie kara 8 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na świadczeniu kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

Wymierzając oskarżonej karę ograniczenia wolności Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności wskazane w art. 53 kk. Na wymiar kary za popełniony przez oskarżoną czyn wpłynął zarówno stopień zawinienia, stopień ujemnej zawartości bezprawia, jak również osobowość sprawczyni i jej sytuacja życiowa. Okoliczności te w pełni uzasadniały w niniejszej sprawie orzeczenia kary ograniczenia wolności, choć niewątpliwie jest ona karą rodzajowo łagodniejszą niż kara pozbawienia wolności, którą zagrożone jest popełnienie przestępstwa z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. Należało jednakże w niniejszej sprawie uwzględnić przede wszystkim właściwości wychowawcze i kompensacyjne kary, a także właściwości samej sprawczyni w kontekście osiągnięcia wobec niej rzeczywistego efektu prewencyjnego oddziaływania kary. Orzekając karę ograniczenia wolności w wymiarze 8 miesięcy Sąd uwzględnił fakt uprzedniej karalności oskarżonej i uprzednie wymierzenie jej kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem. Niewątpliwie orzeczone wobec B. M. dotychczas kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie okazała się wpłynąć na postępowania oskarżonej w sposób wystarczający dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez nią przestępstwa. Kara ta nie okazała się stanowić dla oskarżonej realnej wystarczającej dolegliwości. Stwarzała ona co prawda zagrożenie na przyszłość wykonaniem kary, w przypadku popełnienia przez oskarżoną kolejnego przestępstwa w okresie próby lub nie przestrzegania przez nią zasad współżycia społecznego, lecz okazało się to oddziaływaniem nieskutecznym.

Jednocześnie jednak Sąd, mając na względzie dotychczasową postawę oskarżonej w życiu osobistym, jej warunki osobiste, nie znalazł podstaw do uznania, iż zasadnym mogłoby być orzeczenie wobec B. M. bezwzględnej kary pozbawienia wolności, chociażby krótkoterminowej. W ocenie Sądu, nie ma podstaw do uznania, że tylko izolacja oskarżonej w warunkach zakładu karnego mogłaby zapobiec obecnie ponownemu popełnieniu przez nią przestępstwa. Wobec B. M. to właśnie kara ograniczenia wolności w wymiarze 8 miesięcy, polegająca na świadczeniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie jest karą adekwatną do stopnia winy, najwłaściwszą i najbardziej celową, tak ze względu na konieczność oddziaływania prewencyjnego wobec oskarżonej, jak i na prewencją ogólną.

Nie sposób bowiem pominąć tego, iż oskarżona prowadzi obecnie ustabilizowany tryb życia, wywiązuje się ze swych obowiązków rodzinnych, mieszka wspólnie z córką, obecnie w wieku 9 lat, którą się opiekuje. Niewątpliwie kara w tym rozmiarze będzie zatem dla oskarżonej karą dolegliwą, wymagającą dużego nakładu pracy niezbędnego dla sprostania jej wymogom. Przy czym wymiar godzinowy umożliwi oskarżonej podejmowanie pracy zarobkowej. Jednocześnie brak jest podstaw do uznania, iż oskarżona nie będzie miała możliwości sprostać wymogom tej kary skoro jest osobą utrzymującą się z prac dorywczych oraz alimentów. Mając na względzie rodzaj dobra prawnego naruszonego przez czyn oskarżonej wskazać należy, iż właśnie kara ograniczenia wolności winna być uznana jako mająca charakter kompensacyjny, a jej realna dolegliwość wzmocni społeczne przekonanie o nieopłacalności popełnienia przestępstw.

Na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył oskarżonej na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 29.04.2015 r. od godz. 11.30 do godz. 14.25.

Odnośnie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie w art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w całości, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.